

Hřensko - pátek 03.10. - neděle 05.10.2014

Protože v podzimním, trochu vlažném vzduchu poletovalo ještě krásné babí léto, rozhodli jsme se pro třídní výlet do nejnižše položeného místa v České republice s nadmořskou výškou 115 m nad mořem, do Hřenska.

V pátek po vyučování jsme se vlakem odjeli do Děčína a z Děčína nás autobus dovezl do Hřenska. Byli jsme ubytovaní u nábřeží v hotelu Labe, kde se o nás špičkově postarali. Po příjezdu jsme hned vyrazili na okolní vyhlídky, takže jsme si obec Hřensko prohlédli pěkně shora. Po výborné večeři s překvapením - pudinkem se šlehačkou, jsme se dívali na pohádku a někteří si ještě dlouho vyprávěli první dojmy.

Ráno po snídani jsme si zakoupili v místním informačním středisku pohledy a upomínkové předměty, nechali jsme si orazítkovat a potvrdit naše turistické zápisníky a vyrazili jsme tam, kde se říčka Kamenice na svém dolním toku zařezává hluboko do pískovcového podloží a vytváří několik nádherných kaňonových soutěsek, z nichž dvě nejnižše položené, Tichá (Edmundova) a Divoká, dlouhé 960 a 450 m byly upraveny a zpřístupněny veřejnosti. Tam, kde příroda okouzila turisty již v 19.století pohádkovou krajinou, podél pískovcových skal přes několik lávek, mnoha tunýlky až k místu, odkud se dá v sevření vysokých kolmých skalních stěn pokračovat dál už jen po vodě. Na lodičkách nám pan převozník vyprávěl o vzniku soutěsek, prozradil nám místní historky, popsal nám i skalní útvary, takže jsme zapojili fantazii a viděli jsme slony, tygry i pohádkové bytosti. Ale i cesta lodičkami po Kamenici měla svůj konec a i když v začátcích turistiky si mohli lidé k výletu na Pravčickou bránu, což byl náš cíl, najmout mezky nebo skupinu nosičů, my jsme museli šlapat hezky po svých.

Náš cíl, nejnavštěvovanější a nejobdivovanější útvar Českého Švýcarska, impozantní skalní brána, největší v Evropě, Pravčická brána nás všechny překvapila. Její oblouk má u dna rozpětí 26,5 m, je vysoký 16 m, široký 7-8 m a silný minimálně 3 m. Vlastní skalní útvar dnes není přístupný, ale v areálu vybudovaném postupně v blízkém okolí je několik vyhlídek, ze kterých se nabízejí pohledy na bránu samotnou i do překrásné okolní krajiny. U paty Pravčické brány stojí malebný výletní zámeček Sokolí hnízdo z roku 1881 s restaurací a muzeem Národního památníku České Švýcarsko.

Pravčické bráně se obdivovalo mnoho známých osobností. Hned dvakrát, v letech 1831 a 1851, sem například vystoupil známý dánský autor pohádek Hans Christian Andersen.

Pravčická brána se v roce 2009 dostala do užšího kola ankety New7Wonders o sedm přírodních divů světa, když postoupila mezi 71 semifinalistů. Do užšího výběru 28 finalistů se ale již neprobojovala, ale pro nás byla, je a bude velkým divem světa stále.

Zpáteční cesta z Pravčické brány byla celkem rychlá. Už jsme se těšili na večeri a popravdě i na postele. Vždyť jsme měli v nohách za celý den nečekaných 25 km! Po večeri nás čekalo opět překvapení, tentokrát v podobě křehounce vypečeného perníku.

V neděli po snídani nás čekalo už jen balení, odjezd domů a slíbená zastávka v McDonald's v Ústí nad Labem. Na nádraží v Lovosicích už na nás čekali netrpěliví rodiče, kteří se těšili na naše zážitky. A že jich bylo!

